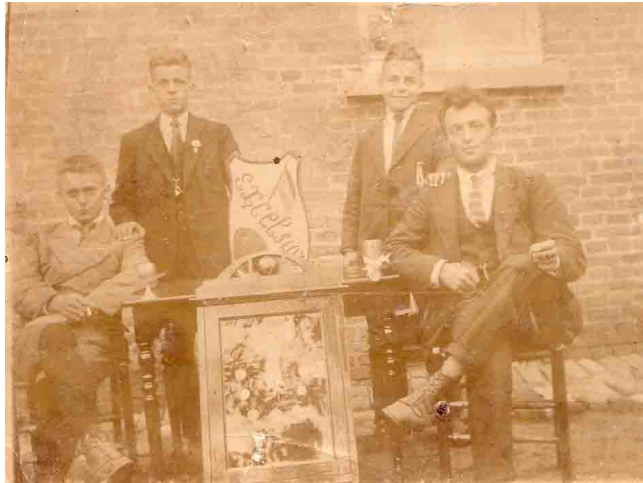

Excelsior'18 1918-1990

Paasmaandag 7 april 1918 staat te boek als de oprichtingsdatum van Excelsior '18, bij de oprichting was dat kortweg Excelsior. Op die dag besloten enkele jongelui in cafe L.Muysers (thans in de Maasstraat) een voetbalclub op te richten. Volgens de historie van Excelsior, samengesteld door Piet Weijs, bestond het eerste bestuur uit: Lou Haffmans, Pierre Jennis-kens, Pierre Bouten, Manus Hendrix en Maan Hermkens.

A.Hermkens
P.Bouten
E.Haffmans
L.Haffmans

Men vond een voetbal-club een mogelijkheid tot ontspanning. Toch werd de oprichting niet door iedereen met vreugde begroet. Men voetbalt immers op zondagmiddag en hoe zit dat dan met het Lof om 3 uur? Toch zetten de mensen van het eerste uur door en met succes. Maar de problemen waarmee men moest afrekenen waren haast onoverkomelijk. Denk maar eens in: waar haalde men het geld vandaan voor een bal en tenue en hoe kwam men aan een stuk grond om een voetbalterrein aan te leggen? Bekijk maar eens de oude foto's, wat een verschil met tegenwoordig. Ondanks al deze moeilijke startproblemen werd op sportief gebied al spoedig de ene overwinning na de andere behaald. In het seizoen 1921/22 werd Excelsior kampioen. Dus kampioen van Noord-Limburg. Op de seriewedstrijden was Excelsior een zeer gevreesde tegenstander met als hoogtepunt het winnen van de door Mgr. Schrijnen geschonken Bisschopsbeker in Helden in 1923. Hij is nog te zien als pronkstuk in de rijk gevulde prijzenkast. In 1933 hield de andere club in het dorp, ADO, op te bestaan en praktisch alle spelers gingen naar Excelsior. Het 20-jarig bestaan werd zondag 22 mei 1938 gevierd.

In 1938 verloren we de vertrouwde naam Excelsior en werd het FCEB. Bij het 50-jarig bestaan in 1968 zou de oude naam weer terugkomen, maar werd het Excelsior met de toevoeging 1918. In de oorlog 40/45 stond het voetballen op een laag pitje, want er dreigde overal gevaar voor de spelers. In 1944 werd de eerste trainer aangesteld: S.(Mondje) Heger. Hij werd betaald met brood, eieren en andere levensmiddelen. In de competitie 45/46 werd FCEB laatste en degradeerde naar de 1ste klasse Afdeling Limburg. In seizoen 46/47 kwam er voor het eerst een jeugdelftal in actie. Het 30-jarig bestaan werd in 1948 groots gevierd.

FCEB wilde niets liever dan zo gauw mogelijk terug naar de 4de klasse, maar dat lukte niet zo snel. In seizoen 50/51 werden ze kampioen, maar de promotie

tegen Kessel werd niet gehaald. Men voetbalde toen aan de Ooyenseweg. (parkeerplaats van Leendert.)

In 1950 kwam ook de eerste gemeentelijke subsidie. De voetbalsport had bij veel dorpsgenoten nog niet de waardering gevonden die ze verdiende. Dat veranderde toen op 4 maart 1951 Rektor Boymans, de geestelijk sportadviseur in beide H. Missen gesproken had over de sport in katholieke zin. Men kreeg meer begrip voor het voetbal in het dorp. De competitie 53/54 werd afgesloten met het kampioenschap en promotie naar de 4de klasse. Maar een nieuw probleem diende zich aan: er moest volgens de regels van de KNVB een kleedlokaal op het terrein komen.

**Het kampioenselftal
1954/1955 voor het eerste
kleedlokaal.
19-9-1954.**

Staande:
J. Lijnders
J. Litjens
F. Vergeldt
G. Theeuwen
W. Lijnders
A. Hendrix
J. Clevis, voorzitter
Gehurkt:
J. Gooren
P. Weijs
A. Gooren
J. van Aerts
J. Keursten.
Promotie naar 3e Klasse KNVB.

Inzegening

Maar de sport zat in de lift dus dat kleedlokaal kwam er. Over belangstelling had FCEB niet te klagen. Bij uit-wedstrijden waren er meestal 2 bussen nodig voor de supporters. FCEB had een goede lichte jonge spelers, wat bleek in de volgende competitie. Ze

werden ongeslagen kampioen in seizoen 54/55, dus promotie naar de 3de klasse. Dat resultaat werd behaald met allemaal eigen spelers in een dorp met ruim 700 inwoners. Voor de training moest er verlichting komen: 2 lampen van 1000 Watt werden aan de ballenvanger gehangen!!! Men merkte al gauw dat de derde

klasse echt het plafond was. Hoe lang kon de ploeg zich handhaven. Gelukkig stond FCEB bij het 40-jarig bestaan in 1958 nog in de derde klasse, want het zou sneu zijn als dit feest met een degradatie "gevierd" moest worden. In 1961 moest er een nieuw sportterrein komen. Het was erg moeilijk waar het moest komen te liggen. Op 27 september 1964 werd het zelf aangelegde sportveld en het zelf gebouwde kleedlokaal geopend.

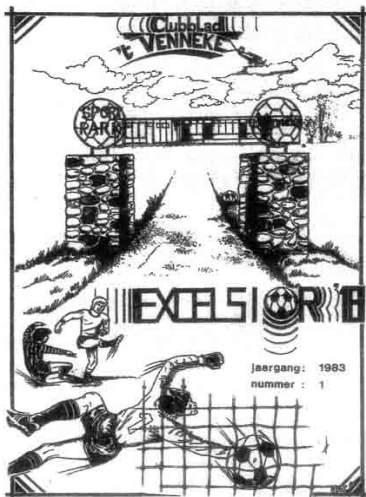
Aanleg sportterrein en bouw kleedlokalen.
Zomer 1964.

In seizoen 64/65 volgde de onvermijdelijke degradatie van het eerste elftal. Na 10 jaar volgde weer de 4de klasse, het was mooi geweest. Maar de liefde voor de sport bleef, want de leden lieten een staaltje van zelfwerkzaamheid zien: ze groeven sleuven voor de waterleiding in de Broekstraat, Ooyensweg en Beerendonckerweg en de gelden vloeiden in de verenigingskas. Op 15 oktober 1966, om half acht 's avonds werd de door de leden aangelegde verlichting ontstoken. De club kreeg een beetje prof-allures. Bij het gouden feest in 1968 overhandigde de KNVB-afgevaardigde de bondswimpel en kreeg de vereniging de oude naam Excelsior terug, weliswaar met de toevoeging 1918. Het eerste elftal speelde de huldigingswedstrijd tegen oud-VVV. Tijdens de feestavond werden de eerste gouden en zilveren insignes uitgereikt.

Enkele jaren later, in seizoen 71/72 werd het eerste kampioen en waren ze dus weer 3de klasser. Het 2de elftal behaalde op dezelfde dag ook het kampioenschap in de 3de klasse Afdeling-Limburg en mocht zich na enkele promotie-wedstrijden 2de klasser noemen. Excelsior '18 1 en 2 op dezelfde dag kampioen, voorwaar een unicum. 5 november 1972 bereikte de club een nieuw hoogtepunt: de kantine op het sportpark werd geopend. Tot dan toe zat men na een wedstrijd of training gezellig in de (te) kleine keuken. Het 2de elftal werd het jaar daarop weer kampioen en belandde derhalve in de 1ste klasse. Ook de A- en de D-jeugd werd in dat jaar kampioen. In seizoen 73/74 bleek het eerste niet opgewassen tegen de rest in de 3de klasse. Gevolg: degradatie. In 1975 werd een veteranenelftal geformeerd, dat in competitie verband ging spelen. Het 60-jarig bestaan werd uitbundig gevierd in een grote feesttent. In 1979 werden de nieuwe statuten goedgekeurd. Voornaamste punt: alle leden ongeacht de leeftijd hebben toegang tot een vergadering, maar de stemmen van jeugd- en seniorleden tellen niet even zwaar. De veteranen vierden hun eerste lustrum met een reisje naar Berlijn en het damesvoetbal deed voorzichtig zijn intrede. Het seizoen 80/81 stond in het teken van de uitbreiding van de accommodatie met 2 kleedlokalen en een bergruimte en tevens de mogelijkheid tot uitbreiding van de kantine. 31 oktober

'81 werd de vernieuwde accommodatie in gebruik genomen . Burgemeester Simons onthulde de naam van het sportpark: "t Venneke". In 1982 overleed Jan Clevis op het voetbalveld. Hij was jarenlang een van de belangrijkste steunpilaren van Excelsior '18. Het 2de en 3de elftal werden kampioen en promoveerden.

In 1982 deed de shirt-reclame zijn intrede. In 1983 werd voor de eerste keer het Jan-Clevis toernooi gehouden en verscheen de eerste uitgave van het clubblad " 't Venneke ".

Het dames-voetbal raakte in het slop en moest stoppen. In 1984 dreigde een tweespalt in de vereniging oorzaak: zaalvoetbal, maar het gezonde verstand zegevierde en wisten spelers en bestuur de gerezen problemen op te lossen. In seizoen 84/85 werden de eerste contacten gelegd over het samengaan van de jeugdafdelingen van de twee voetbalclubs in de gemeente, men had bijtijds ingezien dat aan samengaan niet te ontkomen was. In seizoen 85/86 werd voor de 3de keer promotie naar de 3de klasse afgedwongen. Ton van Elst loodste het eerste elftal naar de titel. Het clubblad 't Venneke verscheen met een kampioenseditie met verslagen van de gespeelde wedstrijden . In verband met de grote toeloop van nieuwe spelers werd er een 4de elftal

geformeerd. In december 1986 werd het eerste "Duister Avontuur" georganiseerd. De samenwerking van de jeugdafdelingen van beide verenigingen verliep voorspoedig t/m de B-jeugd, maar er werd afgesproken dat het jaar daarop de A-jeugd zou volgen. De A- t/m de F-jeugdelftallen en de zeventallen kwamen allen uit als Excelsior-Brughusia jeugd. Op 21 januari 1988 gaf een extra ledenvergadering het bestuur toestemming om verder te praten over een samengaan van Brughusia en Excelsior '18 Een feestcommissie zou het 70-jarig bestaan gaan voorbereiden. Langzaam raakten steeds meer leden ervan overtuigd dat fuseren niet het enige maar wel het beste alternatief was. Met in het achterhoofd wel of niet samengaan werd het 70-jarig bestaansfeest gevierd in een grote tent op het oude tennisveld. Via vergaderingen, besprekingen en stemmingen begon de fusie toch langzaam maar zeker gestalte te krijgen. 1 juli 1990 was het dan eindelijk zover. Het bestuur van S.V.E.B. Sport Vereniging Excelsior Brughusia bestond uit: G.Clabbers voorzitter, P.Tissen secretaris en Fr. v.d.Mortel penningmeester en verder alle bestuursleden van beide clubs. De beide oude voorzitters werden ere-voorzitter. De eerste jaren ging SVEB door het leven als de fusieclub. Voor de leden van beide verenigingen was het voortbestaan van het voetbal op niveau gewaarborgd.

Enige wetenswaardigheden omtrent Excelsior.

De familie Haffmans heeft gezorgd voor de naam van de vereniging. De eerste voorzitter Lou Haffmans zat in Venlo op de H.B.S. Hij won daar een boek dat als

titel droeg: "Excelsior". Zijn zussen stelden toen voor om de vereniging zo te noemen. Een toepasselijke naam, immers Excelsior betekent: steeds hoger.

Excelsior heeft op diverse locaties in Broekhuizenvorst gespeeld. Het eerste "veld" was ergens op de Hei, maar niemand weet waar precies. Daarna hebben ze een terrein gehad links voor de Stenen Brug in Ooyen. Vervolgens werd gekozen voor een wei gelegen op de hoek van de Roathweg en de Broekhuizerweg (nu braak liggend). Die wei was nogal drassig in winterdag en dan werd er op het Roath gespeeld. Het terrein aan de Swolgenseweg was de volgende plek dat was in 1932. In oktober 1949 werd een begin gemaakt met de aanleg van een nieuw sportterrein aan de Ooyenseweg. We moesten daar vertrekken omdat de huurtijd verstreken was. In 1964 werd het huidige sportpark geopend: "t Venneke" en daar kan de fusieclub nog jaren lang de voetbalsport beoefenen.

W.Schatorje